

ความเที่ยงตรงของแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย ในผู้ต้องขังที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ Validity of the Thai Version of Oxford Risk of Recidivism Tool (OxRec) in Offenders with Felony Charges Related to Life and Sex

สิริประภา แก้วศรีนวล¹ และศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง²

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์และงานยุติธรรม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Siriprabha Kaewsriinual¹ and Sirirat Choosakoonkraing²

¹ Doctor of Philosophy (Forensic Science and Criminal Justice) Graduate School, Silpakorn University.

² Faculty of Science, Silpakorn University.

Received June 22, 2022 | Revised December 27, 2022 | Accepted December 31, 2022

บทความวิจัย (Research Article)

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย โดยวิธีการศึกษา นำแบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย ไปศึกษากับผู้ต้องขังที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำนวน 370 คน หาความเที่ยงตรงของแบบประเมิน โดยวิเคราะห์ค่าพื้นที่ใต้โค้ง (AUC) ค่าความไว ค่าความจำเพาะ และค่าทำนายผลทดสอบที่ระดับคะแนนต่าง ๆ ซึ่งผลการศึกษาแบบประเมิน สามารถจำแนกผู้ต้องขังที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำและไม่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำออกจากกันได้ โดยมีค่าพื้นที่ใต้โค้ง ROC เท่ากับ 0.94 มีจุดตัดที่ร้อยละ 8 ขึ้นไป โดยให้ค่าความไว เท่ากับ ร้อยละ 84.2 ค่าจำเพาะ เท่ากับ ร้อยละ 97.9 ค่าทำนายผลทดสอบเชิงบวก (PPV) และเชิงลบ (NPV) เท่ากับ ร้อยละ 92.0 และ 95.6 ตามลำดับ

สรุป แบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย มีความเที่ยงตรงที่เหมาะสม มีอำนาจการจำแนกผู้ต้องขังที่มีความเสี่ยงกับผู้ต้องขังที่ไม่มีความเสี่ยงหรือมีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำต่ำอยู่ในระดับดีมาก โดยแสดงให้เห็นว่าค่าร้อยละความเสี่ยงตั้งแต่ 8 ขึ้นไป จะมีประโยชน์มากในการทำนายว่าจะเกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังต่อไปได้

คำสำคัญ ความเที่ยงตรง ความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ ผู้ต้องขัง

Abstract

Objectives: To study and evaluate the validity of the Thai version of Oxford Risk of Recidivism Tool (OxRec)

Methods: A Thai version of Oxford Risk of Recidivism Tool (OxRec) was administered to 370 offenders with felony charge related to life and sex. Then, the OxRec tool was assessed for its validity, including area under receiver operating characteristic curve (AUC), sensitivity, specificity, predictive values at any scores.

Results: The Thai version of OxRec could differentiated the offenders who have risk of recidivism from the offenders who have not risk of recidivism. The AUC was 0.94 with the cut-off score of 8 percentage or more, including the sensitivity, specificity, positive predictive value (PPV) and negative predictive value (NPV) were 84.2%, 97.9%, 92.5% and 95.6% respectively.

Conclusion: The Thai version of OxRec has supported the psychometric properties. This tool will be a useful tool for assessing risk of recidivism among offenders.

Keywords: Validity, Risk Assessment, Recidivism

บทนำ

ในปัจจุบัน เรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศไทยกำลังประสบปัญหาสภาพความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ เป็นสภาวะนักโทษล้นคุกหรือผู้ต้องขังล้นเรือนจำซึ่งเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องโดยตลอด นั่นคือ จำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำที่มากเกินไปกว่าความจุของเรือนจำที่ได้รับได้ โดยสถิติรายงานแสดงสภาพความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561-2563 พบว่าจำนวนผู้ต้องขัง มีประมาณ 360,000 คน มีจำนวนมากกว่าปริมาณความจุของผู้ต้องขัง คือประมาณ 260,000 คน อยู่ถึงประมาณกว่า 100,000 คน (กรมราชทัณฑ์, 2563) ซึ่งสิ่งนี้ไม่เพียงส่งผลต่อสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขัง แต่ยังส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการเรือนจำอีกด้วย ทำให้การจัดสวัสดิการและการดูแลผู้ต้องขังในด้านต่าง ๆ ทำได้ด้วยความยากลำบากมากยิ่งขึ้น (เชมชยุตม์ โภคินจารุเสถียร, 2562) อีกทั้งการก่อคดีกระทำผิดในสังคมยังคงเกิดขึ้นในแต่ละวัน ลักษณะการก่อคดีหรือวิธีการกระทำผิดมีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น กรมราชทัณฑ์ จึงมีการควบคุมผู้ต้องขังที่มีความหลากหลาย และยังพบว่าผู้ต้องขังที่พ้นโทษไปแล้ว กลับไปก่อคดีกระทำผิดซ้ำอีกเป็นจำนวนมาก จากสถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษของกรมราชทัณฑ์ (กรมราชทัณฑ์, 2564) มีจำนวนผู้ต้องขังคดีเด็ดขาดทั้งหมด 231,414 คน มีประวัติกระทำผิดซ้ำตั้งแต่ครั้งที่ 2-5 ขึ้นไป จำนวน 96,773 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 41.82 เทียบเป็นอัตราส่วนเกือบถึง 1 ใน 2 ของผู้ต้องขังคดีเด็ดขาด มีประวัติเคยกระทำผิดมาก่อน ในขณะที่สถิติผู้ต้องขังปล่อยตัวทั้งแบบไม่มีเงื่อนไขและมีเงื่อนไขทั่วประเทศในแต่ละเดือนเฉลี่ยมีประมาณ 20,000 คนต่อเดือน ซึ่งทำให้ประชาชนในสังคมเกิดความกังวลและไม่มั่นใจในความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน หวั่นเกรงผู้ได้รับการปล่อยตัวจะกลับไปก่อคดีซ้ำอีก โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ร้ายแรงและมีพฤติกรรมเป็นภัยต่อสังคม ซึ่งจากการนำเสนอข่าวของสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่ออาชญากรรมที่ผ่านมา พบว่าหลายคดีผู้กระทำผิดมีประวัติเคยจำคุกมาก่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของทัพภาค สิ้นพุลผล (2559) ที่

พบว่าประชาชนยังมีความรู้สึกหวาดกลัวภัยอาชญากรรมที่เกี่ยวกับคดีประเภทอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ รู้สึกไม่ปลอดภัย มีความหวาดระแวงความไม่มั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน สำหรับคดีอุกฉกรรจ์ที่ร้ายแรงและมีพฤติกรรมเป็นภัยต่อสังคม กรมราชทัณฑ์ (2562ก) ได้ดำเนินการจัดประชุมเพื่อหาแนวทางมาตรการเฝ้าระวัง (Watch list) ในกลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดร้ายแรงในคดีเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีลักษณะคล้ายกันตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป หรือกระทำความผิดซ้ำลักษณะคดีคล้ายคลึงกับการกระทำผิดครั้งก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276, 288, 289, 290, 339 ทวิ, 340 และ 340 ทวิ ไม่ให้กระทำความผิดซ้ำขึ้นอีก โดยมีมติให้ดำเนินการสำรวจข้อมูลผู้ต้องขังของเรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ ว่ามีผู้ต้องขังที่กระทำผิดคดีอุกฉกรรจ์ร้ายแรงตามลักษณะข้างต้น เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มเฝ้าระวังขึ้นอีก 1 กลุ่ม ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่า กรมราชทัณฑ์ได้ริเริ่มดำเนินการพิจารณาค้นหาแนวทางมาตรการเฝ้าระวังในกลุ่มผู้กระทำความผิดซ้ำในกลุ่มที่มีลักษณะความผิดร้ายแรงดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานที่ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำ

กรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานสำหรับการควบคุมและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง เพื่อแก้ไขหรือฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำ สามารถดำรงชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติโดยสังคมให้การยอมรับ แต่จากสถานการณ์ปัจจุบันผู้ต้องขังที่พ้นโทษและกลับไปกระทำความผิดซ้ำเป็นจำนวนมาก ที่ผ่านมามีกรมราชทัณฑ์มีนโยบายคืนคนดีสู่สังคม แต่กลับกลายเป็นคืนคนเดิมสู่สังคม ดังนั้น การกระทำผิดซ้ำจึงเป็นปัญหาหลักและเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องให้ความสำคัญ และกระบวนการทางอาญาของไทยในปัจจุบันเน้นการบังคับโทษ ซึ่งมีโทษจำคุกมากเกินไป ส่งผลให้ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ทำให้การแก้ไขพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังไม่เต็มประสิทธิภาพ แก้ไขฟื้นฟูเสียยากก็ไม่เป็นผล สวนทางกับแผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นที่ 4 การปรับกระบวนการยุติธรรม ในการบริหารงานยุติธรรม เพื่อสร้างความปลอดภัยและความเป็นธรรมในสังคม ในเรื่องการกระทำผิดซ้ำลดลง และสำหรับขั้นตอนการดำเนินงาน ก็ได้กำหนดให้การลดการกระทำผิดซ้ำ เป็นเป้าหมายการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับการพัฒนาตัวชี้วัดด้านการลดการกระทำผิดซ้ำ ระบบ และเครื่องมือการประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำเพื่อให้ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนำไปใช้ได้อย่างเป็นมาตรฐานเดียวกัน (กรมราชทัณฑ์, 2562ข) โดยกรมราชทัณฑ์มีการจัดทำแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังก่อนได้รับการปล่อยตัว (Offender Risk Assessment: OA) เป็นเครื่องมือในการประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังก่อนได้รับการปล่อยตัว ตลอดจนนำมาใช้กักขัง ควบคุม ควบคุม และเชื่อมโยงข้อมูลผู้ต้องขังในรายที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำกับงานพักโทษ งานลดวันต้องโทษ ฯลฯ เพื่อให้กระบวนการกักขังก่อนปล่อยตัวมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยแบบประเมินประกอบด้วย 2 ส่วน คือปัจจัยด้านภูมิหลังส่วนบุคคลของผู้ต้องขัง และปัจจัยในการปฏิบัติในเรือนจำ เมื่อรวมคะแนนในการประเมินทั้ง 2 ส่วนแล้วจะวัดความเสี่ยงได้เป็น 5 ระดับ คือ มีความเสี่ยงมาก มีความเสี่ยงค่อนข้างมาก มีความเสี่ยงปานกลาง มีความเสี่ยงค่อนข้างน้อย และมีความเสี่ยงน้อย อีกหนึ่งแบบประเมินที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาคือแบบทดสอบความเป็นอาชญากร (Criminal Mind) พัฒนาโดยศูนย์วิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรมราชทัณฑ์ เป็นเครื่องมือในการประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิด ซึ่งจะทำให้ดำเนินการจำแนกและแยกประเภทผู้ต้องขังได้อย่างรวดเร็ว เป็นประโยชน์ในด้านการควบคุมผู้ต้องขัง แต่มีข้อจำกัดในการใช้เนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่ใช้เวลาในการประเมินค่อนข้างนาน ผู้ใช้แบบทดสอบต้องได้รับการอบรมในการ

นำไปใช้ ในขณะที่การพัฒนาแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำในประเทศไทยยังมีน้อยแตกต่างกับในต่างประเทศที่มีการพัฒนาเครื่องมือในการประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำออกมามากมาย นอกจากนี้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำที่ใช้ในประเทศไทยใช้กันอย่างกระจัดกระจายและไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของต่างประเทศ คือ แบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (Oxford Risk of Recidivism Tool: OxRec) นำมาแปลเป็นฉบับภาษาไทย โดยแบบประเมินนี้มีความน่าเชื่อถือ หัวข้อประเมินกระชับ เข้าใจง่าย ใช้เวลาในการประเมินไม่นาน มีการแปลแบบประเมินในการนำไปใช้ในหลายประเทศ ได้แก่ อังกฤษ สวีเดน กรีก ฝรั่งเศส จีน รัสเซีย อิตาลี สเปน ฟินแลนด์ และเยอรมัน นอกจากนี้ การให้คะแนนแบบประเมินสามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยเป็นแบบประเมินออนไลน์ ใช้ข้อคำถาม 13 ข้อ สามารถใส่ข้อมูลที่ได้และประมวลผลออกมาได้ทันที วัดความเสี่ยงได้เป็น 3 ระดับ คือมีความเสี่ยงน้อย มีความเสี่ยงปานกลาง มีความเสี่ยงสูง และมีการทำนายความเสี่ยงในการกลับมากระทำผิดซ้ำเมื่อปล่อยตัวพ้นโทษในระยะ 1 ปี และ 2 ปี เป็นอัตราร้อยละ และเพื่อให้เครื่องมือวัดเป็นไปตามมาตรฐานสากล ผู้วิจัยจึงได้ทำการพัฒนาและตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมิน (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย ในกลุ่มผู้ต้องขังที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ เพื่อให้ได้แบบประเมินมีความเป็นมาตรฐานสากลสามารถใช้ประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังก่อนปล่อยตัวออกจากที่คุมขัง และสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย
- 2) เพื่อพัฒนาเกณฑ์คะแนนจุดตัดของแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec) กับผู้ต้องขังที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ทบทวนวรรณกรรม

1) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ เช่น ทฤษฎีความกดดันทางสังคม ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ทฤษฎีพันธะทางสังคม ทฤษฎีตีตรา เพื่อใช้ในการอธิบายและกำหนดเป็นแนวทางในการศึกษาการพัฒนาระบบการประเมินผู้ต้องขังที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ สามารถอธิบายในแต่ละแนวคิดดังต่อไปนี้

ทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Social Strain Theory) โดย Robert K. Merton (สาธิต บุษยากุล, 2555 อ้างถึงใน สุวรรณ ใจคลองแคล้ว, 2546) ได้นำหลักการสังคมไร้บรรทัดฐานของ Durkheim มาสร้างเป็นทฤษฎีใหม่ โดยทฤษฎีนี้ใช้โครงสร้างทางสังคมเป็นตัวอธิบายถึงสาเหตุที่ชนชั้นล่างของสังคมมีอัตราการกระทำผิดสูงกว่าชนชั้นกลางหรือชนชั้นสูง โดย Merton ได้เสนอแนวทางที่บุคคลจะตอบโต้ต่อความกดดันออกเป็น 5 แนวทาง สามารถอธิบายได้ว่า ผู้กระทำผิดซ้ำอาจเกิดมาจากการมีรูปแบบปรับตัวแบบเปลี่ยนแปลง (Innovation) นั่นคือ การยอมรับเป้าหมายและจุดมุ่งหมายที่สังคมนั้นกำหนด แต่ไม่ยอมรับวิธีการที่ถูกต้องหรือยอมรับของสังคม กล่าวคือ ยอมรับการมีฐานะที่ร่ำรวย มีชื่อเสียง

เกียรติยศ เป็นที่ยอมรับในสังคม แต่ไม่ยอมรับการประกอบอาชีพสุจริต จึงเดินทางเข้าสู่สิ่งผิดกฎหมายหรือการประกอบอาชญากรรม เช่น ลักทรัพย์ รับจ้างฆ่าคน ขยายยาเสพติด เป็นต้น และถึงแม้จะถูกจับได้และถูกลงโทษให้จำคุกแล้วก็ตาม ก็ไม่สามารถที่จะปรับเปลี่ยนแนวคิดได้ เมื่อพ้นโทษออกมาแล้วยังคงกลับไปกระทำผิดซ้ำแบบเดิม ๆ อีก ซึ่งเมื่อจัดประเภทแล้วถือว่าเป็นอาชญากรติดเป็นนิสัย

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) โดย Edwin Sutherland (สาธิต บุษยากุล, 2555 อ้างถึงใน สุวรรณ ใจคล่องแคล่ว, 2546) ได้เสนอว่า กระบวนการที่มีความสำคัญและมีความเฉพาะเจาะจงในการพัฒนาพฤติกรรมที่เป็นอาชญากรรมของบุคคล คือ การคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านความเป็นอาชญากรรมและความเป็นพลเมืองที่ดี โดยสาเหตุของการคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันนั้นมาจากสังคมที่ไร้ระเบียบ และสังคมที่มีความขัดแย้ง จากแนวคิดดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า การกระทำผิดซ้ำเกิดมาจากการเรียนรู้ที่จะคบหาสมาคมกับบุคคลที่เป็นอาชญากรที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน เรียนรู้ที่จะกระทำความผิด ยอมรับวิธีการละเมิดกฎหมาย ให้มีความสำคัญกับการกระทำผิดกฎหมาย เปรียบเทียบกับบุคคลอื่นที่แสดงพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรม ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากการคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกัน เรียนรู้ว่าการทำผิดกฎหมายหรือละเมิดกฎหมาย ก็ได้ผลลัพธ์เช่นเดียวกันกับพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรม เมื่อทำผิดกฎหมาย ถูกจับได้และถูกลงโทษให้จำคุกแล้วก็ตาม ก็ไม่สามารถปรับเปลี่ยนแนวคิดได้ เมื่อพ้นโทษออกมาแล้วยังคงกลับไปกระทำผิดซ้ำแบบเดิม ๆ อีก เนื่องจากได้เรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมไปแล้ว

ทฤษฎีพันธะทางสังคม (Social Bond Theory) โดย Travis Hirschi (สาธิต บุษยากุล, 2555 อ้างถึงใน สุวรรณ ใจคล่องแคล่ว, 2546) ได้กล่าวว่า บุคคลที่มีความผูกพันกับองค์การหรือกลุ่มคนในสังคม อันได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน เป็นต้น มักจะมีแนวโน้มที่จะไม่ประกอบอาชญากรรม โดยหลักการที่สำคัญของทฤษฎีนี้ นั่นคือ พันธะทางสังคม หรือ ความผูกพันทางสังคม สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท โดยสามารถอธิบายได้ว่า การกระทำผิดซ้ำ หรือการก่ออาชญากรรมซ้ำ ๆ เป็นผลมาจากการไม่มีความผูกพันหรือพันธะสัญญากับกลุ่มองค์กรหรือกลุ่มคนในสังคม นั่นคือ ไม่ได้รู้สึกมีความรักใคร่กับผู้อื่น ไม่ผูกมัดกับการดำเนินชีวิตในสิ่งที่สังคมยอมรับ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคม รวมทั้งมีความเชื่อที่ขัดแย้งกับค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม กล่าวคือ มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดหรือละเมิดกฎหมาย เมื่อถูกจับ ถูกลงโทษ แล้วกลับไปใช้ชีวิตในสังคมก็ยังไม่มีความผูกพันกับผู้อื่น ก็มีโอกาที่จะกระทำผิดซ้ำไปเรื่อย ๆ

ทฤษฎีติดตรา (Labeling Theory) โดย Frank Tannenbaum (สาธิต บุษยากุล, 2555 อ้างถึงใน สุวรรณ ใจคล่องแคล่ว, 2546) เป็นบุคคลแรก ๆ ที่กล่าวถึงทฤษฎีการติดตรา โดยกล่าวถึงหลักการสำคัญที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมอาชญากรรมแบบเป็นครั้งคราว นำไปสู่พฤติกรรมอาชญากรรมที่คงทนถาวร ส่วน Edwin Lemert ได้เสนอการวิเคราะห์ถึงอิทธิพลของระบบในการควบคุมทางสังคมต่อการเกิดขึ้นและการสร้างรูปแบบพฤติกรรมอาชญากรรม รวมทั้งพฤติกรรมที่เป็นความเบี่ยงเบนต่าง ๆ แต่บุคคลที่ทำให้แนวคิดทฤษฎีติดตราได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในวงการอาชีววิทยามากขึ้น คือ Howard Becker โดยเน้นให้เห็นถึงอิทธิพลหรือผลกระทบในทางลบของการลงโทษทางสังคมและความไม่โปร่งใส รวมทั้งการมีอคติของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมต่อการดำเนินการกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย นอกจากนี้ John Braithwaite ได้นำแนวคิดทฤษฎีติดตราผสานเข้ากับทฤษฎีอื่นเพื่ออธิบายการเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมในสังคมนักวิชาการ โดยได้อธิบายว่า พฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคลอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอกหลายประการ แต่เมื่อสังคมได้ดำเนินการลงโทษแล้ว ทำให้บุคคล

ดังกล่าวเกิดความละอาย ส่งผลให้บุคคลนั้นได้สร้างความสำนึกในตนเองรับรู้ว่าเป็นอาชญากร รวมทั้งจะมีพฤติกรรมอาชญากรรมดังกล่าวต่อไปในอนาคต ซึ่งเรียกกระบวนการลงโทษทางสังคม ในขณะที่เช่นนี้เป็นการตีตรา หรือเป็นการทำให้บุคคลเสียหน้า เท่ากับเป็นการปิดโอกาสให้บุคคลดังกล่าวกลับมา มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคมได้อีกต่อไป

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า การกระทำผิดซ้ำ หรือการก่ออาชญากรรมซ้ำ ๆ เป็นผลมาจากการตีตราบุคคลนั้นได้ทำพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมอาชญากรรม รวมทั้งเมื่อกลุ่มคนในสังคมได้ลงโทษบุคคลนั้นให้เกิดความละอาย ทำให้บุคคลเหล่านั้นเกิดการรับรู้ว่าเป็นอาชญากร และในอนาคตคงหนีไม่พ้นการเป็นอาชญากรด้วย

จากแนวคิดต่างๆเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ สามารถสรุปได้ว่า ผู้กระทำผิดซ้ำ อธิบายได้ตามแนวคิดต่าง ๆ ได้แก่ ทฤษฎีความกดดันทางสังคม ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ทฤษฎีพันธะทางสังคม ทฤษฎีตีตรา เป็นการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมอาชญากรรม ว่าเพราะเหตุใดผู้ต้องขังจึงกระทำผิดซ้ำ จึงนำไปสู่การศึกษาการพัฒนาระบบการประเมินและติดตามผู้ต้องขังที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยมุ่งเน้นที่ระบบการประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำในกลุ่มผู้ต้องขัง

2) การประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ

แบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (Oxford Risk of Recidivism Tool: OxRec) เป็นเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นภายใต้โครงการโดยกลุ่มนิติจิตเวชและจิตวิทยาในมหาวิทยาลัย Oxford ปัจจุบันเป็นเครื่องมือที่มีการคำนวณความเสี่ยงผ่านเว็บไซต์ ซึ่งมีใช้ในภาษาสวีเดน กรีก ฝรั่งเศส จีน และรัสเซีย ซึ่ง เครื่องมือนี้ถูกออกแบบเพื่อทำนายการกระทำผิดซ้ำในผู้ต้องขังก่อนได้รับการปล่อยตัวจากที่คุมขัง โดยทำการวัดในตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพคนเข้าเมือง ช่วงเวลาที่ถูกจำคุก ดัชนีความรุนแรง ประวัติการก่อคดีรุนแรง ความยากจนในพื้นที่ ระดับรายได้ ความเจ็บป่วยทางจิต สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด การจ้างงาน รายจ่าย ประวัติการใช้แอลกอฮอล์ ประวัติการใช้สารเสพติด เป็นต้น เครื่องมือนี้นำมาใช้กับบุคคล อายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป ใช้เวลาในการประเมินประมาณ 10-15 นาที เป็นเครื่องมือที่ใช้และเข้าถึงได้ที่เว็บไซต์ <https://oxrisk.com/oxrec/> และไม่ต้องมีการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการถึงการใช้เครื่องมือ เมื่อทำการคำนวณแล้ว สามารถแบ่งความเสี่ยงของผู้ต้องขังได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง

3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Fazel et al. (2016) ได้ทำการศึกษาปัจจัยการทำนายการกระทำผิดซ้ำรุนแรงก่อนปล่อยตัวจากที่คุมขัง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบการทำนายเชิงคลินิกเกี่ยวกับความเสี่ยงของการกระทำผิดรุนแรงในผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว โดยได้ทำการจำแนกและเทียบกับมาตรฐานสำหรับการทำนายผลลัพธ์ที่สำคัญ คือ การกระทำผิดซ้ำรุนแรง ในช่วง 1-2 ปี ผลการวิจัยพบว่า มีผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในประเทศสวีเดนระหว่างปี 2001-2009 จำนวน 47,326 คน พบว่า มีผู้กระทำผิดซ้ำรุนแรงจำนวน 11,263 คน โดยได้ทำการพัฒนาเครื่องมือวัด ประกอบด้วย 14 ข้อคำถาม ที่ใช้ทำนายการกระทำ

ผิดซ้ำรุนแรง และทำการตรวจสอบกับอีกกลุ่มตัวอย่างหนึ่ง พบว่า โมเดลแสดงให้เห็นถึงการวัดการจำแนกที่ดี สำหรับความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำใน 1 ปี มีค่าความไว 76% และค่าความจำเพาะ 61% ค่าทำนายเชิงบวกและเชิงลบ 21% และ 95% ตามลำดับ ส่วนในช่วง 2 ปี มีค่าความไว 67% และค่าความจำเพาะ 70% ค่าทำนายเชิงบวกและเชิงลบ 37% และ 89% ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่าบุคคลสามารถทำนายความเสี่ยงการกระทำผิดซ้ำได้ถึงร้อยละ 50 หรือมากกว่า

Van den Berg et al. (2018) ได้ทำการศึกษาคุณสมบัติเชิงทำนายของเครื่องมือประเมินความเสี่ยงของผู้กระทำผิดทางเพศเชิงพลวัต การวิเคราะห์เมตาดา โดยเป็นการวิเคราะห์เมตาดาเพื่อรวบรวมองค์ความรู้เพื่อประเมินคุณสมบัติเชิงทำนายของเครื่องมือประเมินความเสี่ยงของผู้กระทำผิดทางเพศเชิงพลวัต ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อประเมินปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ จากการสืบค้น พบว่ามี 52 งานวิจัย โดยพบว่าเครื่องมือประเมินความเสี่ยงเชิงพลวัตมีคุณสมบัติเชิงทำนายขนาดเล็กไปจนถึงปานกลาง ซึ่งมีค่าอิทธิพลของโคเฮน อยู่ระหว่าง 0.71 (การกระทำผิดซ้ำทางเพศ) และ 0.43 (การกระทำผิดซ้ำรุนแรง) สำหรับความเที่ยงตรงเชิงทำนายมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นแสดงให้เห็นว่า เครื่องมือประเมินความเสี่ยงเชิงพลวัตเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ซึ่งช่วยพัฒนาการบำบัดรักษาผู้กระทำผิดทางเพศได้ นอกจากนี้ ยังมีศักยภาพที่จะส่งเสริมการเลือกแนวทางการบำบัดรักษาอย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้นปัจจัยที่เกี่ยวข้องและสามารถช่วยในการประเมินผลอิทธิพลของการบำบัดรักษา

Fazel et al. (2019) ได้ทำการศึกษาปัจจัยการทำนายของการกระทำผิดซ้ำในกลุ่มผู้ต้องขังและบุคคลที่อยู่ในช่วงคุมประพฤติ ซึ่งศึกษากับชาวเดนมาร์ก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือประเมินความเสี่ยง OxRec และวิเคราะห์ปัจจัยทำนายที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลระดับชาติกับกลุ่มผู้กระทำผิดทั้งหมดในปี 2011-2012 ในประเทศเดนมาร์ก แบ่งเป็นบุคคลที่ถูกปล่อยตัว จำนวน 9,072 คน และบุคคลในช่วงคุมประพฤติ จำนวน 6,329 คน โดยได้ติดตามข้อมูลการกระทำผิดซ้ำมากกว่า 2 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุมีฐานเท่ากับ 30 ในกลุ่มผู้ต้องขัง และอายุมีฐานเท่ากับ 34 ในกลุ่มคุมประพฤติ ปัจจัยการทำนายสำหรับเครื่องมือประเมินความเสี่ยง (OxRec) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยหน่วยงานยุติธรรมทางอาญา และผลลัพธ์จากเจ้าหน้าที่ลงทะเบียนทางอาญา ผลการวิจัยพบว่า อัตราการกระทำผิดซ้ำในผู้ต้องขังชาวเดนมาร์ก ร้อยละ 16 สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำรุนแรง 2 ปี และร้อยละ 44 สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำ 2 ปี พร้อมกับมีอัตราการกระทำผิดซ้ำต่ำในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงคุมประพฤติ และพบว่า โมเดลเทียบกับมาตรฐานมีความเพียงพอ สามารถใช้ได้ในประเทศเดนมาร์กสำหรับบุคคลที่ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำและบุคคลที่อยู่ในช่วงคุมประพฤติเกี่ยวกับความเสี่ยงของความรุนแรงในอนาคตและการกระทำผิดซ้ำ แสดงให้เห็นว่า เครื่องมือประเมินความเสี่ยงมีปัจจัยทำนายที่เทียบเคียงกับเครื่องมือประเมินความเสี่ยงอื่น ๆ ได้

ข้างต้นเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ พบการศึกษาอย่างมากมายที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่นำมาใช้ในการประเมินการกระทำผิดซ้ำ โดยพบเครื่องมือวัดหลากหลายประเภท ทั้งเครื่องมือประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำทางเพศ ความรุนแรงอื่น ๆ เป็นต้น ในขณะที่งานวิจัยในประเทศไทยยังไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่นำมาใช้กับผู้ต้องขังก่อนปล่อยตัวในการประเมินการกระทำผิดซ้ำ ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ศึกษาค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณด้วยการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย รวมทั้งพัฒนาเกณฑ์คะแนนจุดตัด ซึ่งมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ต้องขังคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ (กระทำความผิดคืออาญา มาตรา 276, 288, 289, หรือ 290) ที่จำคุกในเรือนจำและทัณฑสถาน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลของกรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,016 คน

(2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ใช้สูตรการคำนวณของ Yamane (1973) ซึ่งกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ .05 พบว่าจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เพียงพอต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 370 คน โดยเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ประจำเรือนจำที่เก็บข้อมูลงานวิจัยเป็นผู้สุ่มตัวอย่างและรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนให้กับผู้วิจัย

2) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการขอรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ทำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อใช้ในการติดต่อขอความร่วมมือในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับเรือนจำและทัณฑสถานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งได้แนบรายละเอียดงานวิจัย และตัวอย่างเครื่องมือ อธิบายวัตถุประสงค์และลักษณะของการวิจัย รวมทั้งชี้แจงรายละเอียดของการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งยังประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดวันเวลาในการรับแบบสอบถามกลับคืน

3) เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย โดยขั้นตอนการพัฒนาแบบประเมิน OxRec ฉบับภาษาไทย มีดังนี้

(1) ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งคำอธิบายเกี่ยวกับแบบประเมิน OxRec

(2) นำแบบประเมิน OxRec ซึ่งผู้วิจัยได้ขออนุญาตนำมาศึกษาวิจัยจากผู้สร้างเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว ทำการแปลให้เป็นฉบับภาษาไทย ตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจน และความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม จึงได้เป็นแบบประเมิน OxRec ที่เป็นฉบับร่าง

(3) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านนิติวิทยาศาสตร์และงานยุติธรรม และด้านการวัด จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ว่ามีความครอบคลุม ความชัดเจน และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ พร้อมทั้งทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาปรับข้อคำถาม กรณีหากมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ต่ำกว่า 0.50 (Rovinelli & Hambleton, 1977)

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) รวมทั้งค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec)

(2) การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการแจกแจงปกติ โดยใช้ความเบ้ ความโด่ง และสถิติ Kolmogorov-Smirnov Test

(3) การวิเคราะห์ความแม่นยำในการทำนายของแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย ได้แก่ ค่าพื้นที่ใต้โค้ง ROC (Area Under Receiver Operating Characteristics Curve) คำนวณโดยใช้โปรแกรม SPSS ส่วนค่าความไว (Sensitivity) ค่าความจำเพาะ (Specificity) ค่าความน่าจะเป็นที่จะกระทำผิดซ้ำเมื่อผลเป็นบวก (Positive Predictive Value: PPV) ค่าความน่าจะเป็นที่จะไม่กระทำผิดซ้ำเมื่อผลเป็นลบ (Negative Predictive Value: NPV) ค่า Likelihood Ratio และค่าความถูกต้อง (Accuracy) คำนวณและพิจารณาได้จากตาราง 2X2 และสัญลักษณ์ a, b, c, d แทนจำนวนความถี่ของผลลัพธ์ที่ได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวินิจฉัยด้วยแบบประเมิน OxRec เทียบกับวิธีมาตรฐาน

ผลการวินิจฉัยด้วย แบบประเมิน OxRec	ผลการวินิจฉัยด้วยวิธีมาตรฐาน		รวม
	กระทำผิดซ้ำ	ไม่กระทำผิดซ้ำ	
ผลบวก (Positive)	A	B	a+b
ผลลบ (Negative)	C	D	c+d
รวม	a+c	b+d	a+b+c+d

หมายเหตุ: a คือ กลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำและให้ผลบวกในการตรวจ หรือเรียกว่าผลบวกจริง (true positive)
b คือ กลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่ได้กระทำผิดซ้ำ แต่ให้ผลบวกในการตรวจ หรือเรียกว่าผลบวกหลวง (false positive)
c คือ กลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ แต่ให้ผลลบในการตรวจ หรือเรียกว่าผลลบหลวง (false negative)
d คือ กลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่ได้กระทำผิดซ้ำ และให้ผลการตรวจเป็นลบ หรือเรียกว่าผลลบจริง (true negative)

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบประเมิน OxRec ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 ส่วนใหญ่เป็นสัญชาติไทย จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 97.6 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาต้องโทษ ตั้งแต่ 24 เดือนขึ้นไป จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 97.0 ส่วนใหญ่มีดัชนีความรุนแรง จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 95.9 ส่วนใหญ่ไม่มีคดีก่อนหน้านี้ จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 95.4 ส่วนใหญ่สถานภาพโสด จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช. จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 ส่วนใหญ่มีกงานทำ จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 ส่วนใหญ่มีรายรับ ร้อยละ 20-80 จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการติดสุรา จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 99.2 ส่วนใหญ่ไม่ใช้สารเสพติด จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 84.9 และส่วนใหญ่ปฏิเสธ ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตเวช จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 92.7 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ (OxRec)
(n = 370)

ข้อมูลทั่วไป	ประชากร จำนวน (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ กลุ่มตัวอย่าง
เรือนจำ/ทัณฑสถาน			
เรือนจำกลางบางขวาง	1,474	87	23.5
เรือนจำกลางคลองเปรม	870	51	13.8
เรือนจำกลางนครปฐม	632	35	9.5
เรือนจำกลางสมุทรปราการ	453	39	10.5
ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง	438	40	10.8
เรือนจำพิเศษธนบุรี	415	32	8.6
เรือนจำจังหวัดนนทบุรี	126	30	8.1
ทัณฑสถานหญิงกลาง	82	20	5.4
เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร	51	15	4.1
ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์	43	7	1.9
ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง	38	6	1.6
ทัณฑสถานหญิงธนบุรี	16	6	1.6
ทัณฑสถานบำบัดพิเศษปทุมธานี	2	2	0.6
คดี			
ชีวิตและร่างกาย		220	59.5
เพศ		150	40.5
เพศ			
ชาย		317	85.7
หญิง		53	14.3
สัญชาติ			
ไทย		361	97.6
อื่น ๆ		9	2.4
ระยะเวลาต้องโทษ			
น้อยกว่า 6 เดือน		1	0.3

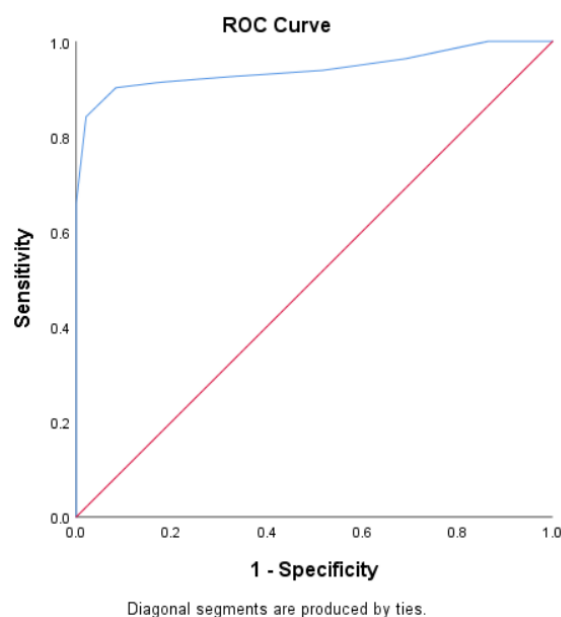
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
6-12 เดือน	3	0.8
12-24 เดือน	7	1.9
24 เดือนขึ้นไป	359	97.0
ดัชนีความรุนแรง		
ไม่มี	15	4.1
มี	355	95.9
คดีก่อนหน้า		
ไม่มี	353	95.4
มี	17	4.6
สถานภาพ		
โสด	240	64.9
อื่น ๆ	123	33.2
ไม่ทราบสถานะ	7	1.9
การศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช.	219	59.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส.	59	15.9
อนุปริญญา	17	4.6
ไม่ทราบ	75	20.3
การทำงาน		
ไม่มี	62	16.8
มี	297	80.3
ไม่มีข้อมูล	11	2.9
รายรับ		
ติดลบ	17	4.6
เท่ากับศูนย์	116	31.4
น้อยกว่าร้อยละ 20	38	10.3
ร้อยละ 20-80	196	53.0
มากกว่าร้อยละ 80	3	0.7
ประวัติการมีปัญหาดิตสุราก่อนต้องโทษ		
ไม่ติด	367	99.2
ติด	3	0.8

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประวัติการใช้สารเสพติดก่อนต้องโทษ		
ไม่ใช่	314	84.9
ใช่	56	15.1
ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตเวชก่อนต้องโทษ		
ปฏิเสธ	343	92.7
มีประวัติ	27	7.3

ข้อมูลการวิเคราะห์ความแม่นยำในการทำนายของแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย

ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อประเมินความเที่ยงตรงหรือความถูกต้องของเครื่องมือ (Validity) และวิธีการทางสถิติเพื่อประเมินความเชื่อมั่นหรือความแม่นยำ หรือความเชื่อถือได้ (Reproducibility or Precision or Reliability) ของแบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย ประกอบด้วยค่าพื้นที่ใต้โค้ง ROC (AUC) และการประเมินค่าจุดตัด (Cut-off point) ของแบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย

พบว่า ค่า AUC เท่ากับ 0.942 (95% CI = 0.903-0.980, $p < .000$) แสดงให้เห็นว่า แบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย มีอำนาจการจำแนกผู้ต้องขังที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำกับผู้ต้องขังที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ หรือมีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำต่ำ อยู่ในระดับดีมาก โดยการใช้ผลลัพธ์นั้นคือ การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมากำหนดเป็น Gold Standard และในการประเมินค่าจุดตัด (Cut-off point) ของแบบประเมินนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ กับค่าความไวและความจำเพาะ มีค่าแตกต่างกันไปตามค่าจุดตัดของค่าคะแนนความเสี่ยงที่แตกต่างกันไป รายละเอียดตามแผนภาพที่ 1 และตารางที่ 3

แผนภาพที่ 1 ROC Curve ของคะแนนความเสี่ยงการกระทำผิดซ้ำจากแบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย

ตารางที่ 3 ค่าความไว (Sensitivity) ความจำเพาะ (Specificity) ความน่าจะเป็นที่จะกระทำผิดซ้ำเมื่อผลเป็นบวก (PPV) ความน่าจะเป็นที่จะไม่กระทำผิดซ้ำเมื่อผลเป็นลบ (NPV) วิเคราะห์หาค่า Likelihood Ratio และค่าความถูกต้องของแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ Oxford (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย ณ จุดตัดที่ร้อยละความเสี่ยง

จุดตัด	Sensitivity (%)	Specificity (%)	PPV (%)	NPV (%)	+LR	-LR	Accuracy (%)
≥ 4	93.9	48.3	34.1	96.5	1.82	0.13	58.4
≥ 5	92.7	66.0	43.7	96.9	2.72	0.11	71.9
≥ 6	91.5	81.6	58.6	97.1	4.97	0.10	83.8
≥ 7	90.2	91.7	75.5	97.1	10.83	0.11	91.4
≥ 8	84.2	97.9	92.0	95.6	40.39	0.16	94.9
≥ 9	65.9	100.0	100.0	91.1	na	0.34	92.4
≥ 10	50.0	100.0	100.0	87.5	na	0.50	88.9

พบว่า ร้อยละตั้งแต่ 8 ขึ้นไป เป็นร้อยละที่มีความเหมาะสมสำหรับเป็นคะแนนจุดตัดร้อยละของความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำจากแบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย แบบประเมินให้ค่าความไว (Sensitivity) เท่ากับ 84.2% ให้ค่าจำเพาะ (Specificity) เท่ากับ 97.9% รวมทั้งยังให้ค่าทำนายผลทดสอบเชิงบวก (PPV) เท่ากับ 92.0% และให้ค่าทำนายผลทดสอบเชิงลบ (NPV) เท่ากับ 95.6% และเมื่อพิจารณาความถูกต้องในการทำนายของการทดสอบดังกล่าว พบว่า แบบประเมินมีความถูกต้องตามความเป็นจริงเท่ากับ 94.9%

สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้พิจารณาเกณฑ์คะแนนจุดตัดที่เหมาะสมของแบบประเมิน Oxford (OxRec) ฉบับแปลภาษาไทย จากการเปรียบเทียบคะแนนจุดตัดแต่ละคะแนน กับวิธีการทางสถิติในการประเมินความเที่ยงตรงหรือความถูกต้องของเครื่องมือ (Validity) และวิธีการทางสถิติเพื่อประเมินความเชื่อมั่นหรือความแม่นยำ หรือความเชื่อถือได้ (Reproducibility or Precision or Reliability) พบว่า ณ จุดตัดค่าร้อยละความเสี่ยงที่ 8 สามารถประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังได้ดี โดยให้ค่าความไว (Sensitivity) เท่ากับ 84.2% ซึ่งเครื่องมือวัดที่มีค่าความไวสูงแสดงว่าเครื่องมือวัดดังกล่าว จะให้ผลลบหลวง (false negative) น้อยมาก จะสามารถค้นหาผู้ต้องขังที่มีความเสี่ยงที่จะกระทำผิดซ้ำได้อย่างถูกต้องเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของเครื่องมือที่ใช้ในการจำแนกผู้ต้องขังที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำออกจากผู้ต้องขังที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ นอกจากนี้ยังให้ค่าจำเพาะ (Specificity) เท่ากับ 97.9% โดยเครื่องมือวัดดังกล่าว จะให้ผลบวกหลวง (false positive) น้อยมาก จะสามารถค้นหาได้ว่าผู้ต้องขังที่

ไม่ได้กระทำผิดพลาด จะมีผลประเมินว่ามีความเสี่ยงในการกระทำผิดพลาด เป็นคุณลักษณะสำคัญของเครื่องมือที่ใช้ยืนยันการกระทำผิดพลาดได้ ให้ค่าทำนายผลทดสอบเชิงบวก (PPV) เท่ากับ 92.0% เมื่อทำแบบประเมิน OxRec แล้ว โอกาสที่ผู้ต้องขังจะเกิดการกระทำผิดพลาดเมื่อผลคัดกรองเป็นบวก หรือโอกาสที่แบบประเมินความเสี่ยงนี้จะทำนายถูกกว่ามีการกระทำผิดพลาดถึงร้อยละ 92.0 เมื่อให้ค่าทำนายผลทดสอบเชิงลบ (NPV) เท่ากับ 95.6% เมื่อทำการประเมินด้วยแบบประเมิน OxRec แล้ว โอกาสที่ผู้ต้องขังจะไม่เกิดการกระทำผิดพลาดเมื่อผลคัดกรองเป็นลบ หรือโอกาสที่แบบประเมินความเสี่ยงนี้จะทำนายถูกกว่าไม่มีการกระทำผิดพลาดถึงร้อยละ 95.6 เมื่อพิจารณาความถูกต้องในการทำนายของการทดสอบดังกล่าว พบว่า แบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย มีความถูกต้องตามความเป็นจริง เท่ากับ 94.9% หมายความว่า ความสามารถของแบบประเมิน OxRec ที่ใช้ทดสอบหรือคัดกรองในการให้ผลการตรวจที่ถูกต้องตามความเป็นจริงได้ถึงร้อยละ 94.9 และจากการนำแบบประเมิน OxRec ไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกระทำผิดพลาด พบว่า ค่า AUC เท่ากับ 0.942 (95% CI = 0.903-0.980, $p < .000$) แสดงให้เห็นว่า แบบประเมิน OxRec มีอำนาจการจำแนกผู้ต้องขังที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดพลาดกับผู้ต้องขังที่ไม่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดพลาด หรือมีความเสี่ยงในการกระทำผิดพลาดต่ำ อยู่ในระดับดีมาก โดยค่าร้อยละความเสี่ยงตั้งแต่ 8 ขึ้นไป จะมีประโยชน์มากในการทำนายว่าจะเกิดการกระทำผิดพลาดของผู้ต้องขังหรือมีความเสี่ยงที่จะกระทำผิดพลาด แต่ถ้าจากการประเมินค่าร้อยละอยู่ระหว่าง 0-7 จะไม่มีประโยชน์ในการทำนายได้ว่ามีความเสี่ยงที่จะกระทำผิดพลาด แต่จะมีประโยชน์ในการทำนายได้ว่า ไม่มีความเสี่ยงที่จะกระทำผิดพลาด ดังนั้น การประเมินคุณสมบัติและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน OxRec จึงเลือกใช้ค่าร้อยละจุดตัดที่ 8 เป็นจุดตัดที่เหมาะสมและเป็นเกณฑ์ร้อยละความเสี่ยงในการกระทำผิดพลาด หมายความว่า ถ้าร้อยละเสี่ยง 0-7 แสดงว่า ไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดพลาด แต่ถ้าร้อยละความเสี่ยงตั้งแต่ 8 ขึ้นไป อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะเกิดการกระทำผิดพลาด โดยกลุ่มผู้ต้องขังกลุ่มนี้จึงควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ในการดูแลและแก้ไขพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังมากยิ่งขึ้น และควรพัฒนาแนวทางในการติดตามผู้ต้องขังก่อนปล่อยตัวพ้นโทษ เพื่อลดการกระทำผิดพลาดของผู้ต้องขังก่อนปล่อยที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

จากการทบทวนงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาแบบประเมิน OxRec ในกลุ่มผู้ต้องขัง พบว่าในประเทศไทยยังไม่มีหรือนำแบบประเมิน OxRec นี้มาใช้ในกรมราชทัณฑ์ แต่พบในงานวิจัยต่างประเทศ ที่ศึกษาเกี่ยวกับแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดพลาด ได้แก่ Fazel et al. (2016) ได้ทำการศึกษาปัจจัยการทำนายการกระทำผิดพลาดรุนแรงก่อนปล่อยตัวจากที่คุมขังในประเทศสวีเดน ระหว่างปี 2001-2009 มีผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว จำนวน 47,326 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบการทำนายเชิงคลินิกเกี่ยวกับความเสี่ยงของการกระทำผิดรุนแรงในผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว โดยได้ทำการจำแนกและเทียบกับมาตรฐานสำหรับการทำนายผลลัพธ์ที่สำคัญ คือ การกระทำผิดซ้ำรุนแรง ในช่วง 1-2 ปี ผลการวิจัยพบว่า มีผู้กระทำผิดซ้ำรุนแรง จำนวน 11,263 คน โดยได้ทำการพัฒนาเครื่องมือวัด ประกอบด้วย 14 ข้อคำถาม ที่ใช้ทำนายการกระทำผิดซ้ำรุนแรง และทำการตรวจสอบกับอีกกลุ่มตัวอย่างหนึ่ง พบว่า โมเดลแสดงให้เห็นถึงการวัดการจำแนกที่ดี โดยมีค่า AUC เท่ากับ 0.75 สำหรับความเสี่ยงในการกระทำผิดพลาดใน 1 ปี มีค่าความไว 76% และค่าความจำเพาะ 61% ค่าทำนายผลทดสอบเชิงบวกและเชิงลบ 21% และ 95% ตามลำดับ ส่วนในช่วง 2 ปี มีค่าความไว 67% และค่าความจำเพาะ 70% ค่าทำนายผลทดสอบเชิงบวกและเชิงลบ 37% และ 89% ตามลำดับ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fazel et al. (2019) พบว่า ผู้ต้องขังมีอัตราการกระทำผิดซ้ำคดีรุนแรง 16%

และมีอัตราการกระทำผิดซ้ำคดีอื่น ๆ 44 % โดยเมื่อทดสอบกับแบบประเมิน OxRec ร้อยละความเสี่ยงที่ 10 (หรือ 10%) มีค่าความไว 91% และค่าความจำเพาะ 32% ค่าทำนายเชิงบวกและเชิงลบ 20% และ 95% ตามลำดับ นั่นคือ ร้อยละความเสี่ยงที่ 10 สามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำคดีรุนแรง ส่วนร้อยละความเสี่ยงที่ 30 คะแนน (หรือ 30%) มีค่าความไว 90% และค่าความจำเพาะ 31% ค่าทำนายเชิงบวกและเชิงลบ 51% และ 81% ตามลำดับ นั่นคือ ร้อยละความเสี่ยงที่ 30 สามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำคดีทั่วไปที่ไม่ใช่คดีรุนแรงได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ร้อยละความเสี่ยงที่ 8 ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีคะแนนจุดตัดที่ต่ำกว่างานวิจัยต่างประเทศ และมีความแม่นยำในการคัดกรองหรือประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำได้ดีกว่า

สรุปจากการวิจัยครั้งนี้ แบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นมานั้น มีความเที่ยงตรงที่เหมาะสม มีอำนาจการจำแนกผู้ต้องขังที่มีความเสี่ยงกับผู้ต้องขังที่ไม่มีความเสี่ยงหรือมีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำต่ำอยู่ในระดับดีมาก โดยแสดงให้เห็นว่าค่าร้อยละความเสี่ยงตั้งแต่ 8 ขึ้นไป จะมีประโยชน์มากในการทำนายว่าจะเกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังและศึกษาหาแนวทางเพื่อลดการกระทำผิดซ้ำต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาในช่วงเริ่มต้นเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในประเทศไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานที่มีภารกิจควบคุมดูแลและพัฒนาพฤตินิสัยให้แก่ผู้กระทำผิด นั่นก็คือ กรมราชทัณฑ์ ควรตระหนักถึงความสำคัญของการใช้แบบประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำที่เป็นมาตรฐานสากลสอดคล้องกับการประกาศใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 เพราะผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า แบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย ช่วยในการคัดกรองความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ อีกทั้งสามารถใช้แบบประเมินนี้ในการประเมินและติดตามการเฝ้าระวังการก่อคดีซ้ำของผู้ต้องขังคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ซึ่งเจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์สามารถนำแบบประเมินไปใช้ได้ง่าย และมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงพอในการทำนายการกระทำผิดซ้ำในอนาคตได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารกรมราชทัณฑ์ ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน ควรให้การส่งเสริม สนับสนุนและกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดได้มีการนำแบบประเมินนี้ไปใช้กับผู้ต้องขังคดีอุกฉกรรจ์ที่ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศอย่างจริงจัง และควรให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยหรือการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ต้องขังที่จะได้รับการปล่อยพ้นโทษจากเรือนจำหรือทัณฑสถาน นอกจากนี้ กรมราชทัณฑ์ ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในการเก็บข้อมูลตัวอย่างในระดับประเทศ เพื่อให้ได้ตัวแทนที่เหมาะสมของกลุ่มประชากรอย่างแท้จริง ซึ่งอาจทำให้ได้ข้อมูลมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเรือนจำในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และเพื่อให้การประเมินและติดตามการเฝ้าระวังการกระทำผิดซ้ำครอบคลุมกลุ่มผู้ต้องขังทั้งหมด กรมราชทัณฑ์ ควรนำแบบประเมิน OxRec ฉบับแปลภาษาไทย ทำการศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังกลุ่มอื่น ๆ เช่น คดีลักทรัพย์ คดียาเสพติด เป็นต้น โดยเฉพาะคดียาเสพติด ซึ่งมีจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำมากขึ้นในทุกปี จะทำให้กรมราชทัณฑ์ได้ระบบการประเมินและการติดตามผลผู้ต้องขังก่อนปล่อยจากผู้กระทำผิดในทุกประเภทคดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมราชทัณฑ์. (2562ก). การสำรวจข้อมูลผู้ต้องขังที่กระทำผิดคดีอุกฉกรรจ์ร้ายแรงและมีพฤติการณ์เป็นภัยต่อสังคม. สืบค้นจาก <http://www.correct.go.th/infosaraban62/letter/filepdf/1576825456.pdf>
- กรมราชทัณฑ์. (2562ข). ร่างแผนปฏิบัติการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2563 – 2565. นนทบุรี: กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม.
- กรมราชทัณฑ์. (2563). รายงานแสดงสภาพความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ณ วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2563. สืบค้นจาก http://www.correct.go.th/rt103pdf/crowded_pdf.php?filename=2020_2020-10-05
- กรมราชทัณฑ์. (2564). เอกสารรายงานสถิติข้อมูลผู้ต้องขังตามแบบ รท. 103 กรมราชทัณฑ์ ณ วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2564. สืบค้นจาก http://www.correct.go.th/rt103pdf/report_rt103_pdf.php?date=01-10-2021
- เชมชยุตม์ โภคินจารุเสถียร. (2562). การใช้เรือนจำเอกชนในการแก้ไขปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย*, 15(2), 94-106.
- ทัฬหภาค สิ้นพุลผล. (2559). ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชนที่เกี่ยวกับคดีประเภทอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม กรุงเทพมหานคร (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สาธิต บุษยากุล. (2555). สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังชาย กรณีศึกษา เรือนจำพิเศษ กรุงเทพมหานคร (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Fazel, S., Chang, Z., Fanshawe, T., Långström, N., Lichtenstein, P., Larsson, H., & Mallett, S. (2016). Prediction of violent reoffending on release from prison: Derivation and external validation of a scalable tool. *The Lancet Psychiatry*, 3(6), 535-543.
- Fazel, S., Singh, J. P., Doll, H., & Grann, M. (2012). Use of risk assessment instruments to predict violence and antisocial behaviour in 73 samples involving 24827 people: Systematic review and meta-analysis. *BMJ*, 345, e4692.
- Fazel, S., Wolf, A., Vazquez-Montes, M. D. L. A., & Fanshawe, T. R. (2019). Prediction of violent reoffending in prisoners and individuals on probation: A Dutch validation study (OxRec). *Scientific Reports*, 9, 841.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Van den Berg, J. W., Smid, W., Schepers, K., Wever, E., Van Beek, D., Janssen, E., & Gijs, L. (2018). The predictive properties of dynamic sex offender risk assessment instruments: A meta-analysis. *Psychological Assessment*, 30(2), 179-191.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ประวัติผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล	นางสาวสิริประภา แก้วศรีนวล*
ตำแหน่ง/สถานะ	นักศึกษาปริญญาเอก
ที่อยู่หน่วยงาน/สังกัด	คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์และงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	panntatojung@gmail.com

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล	ดร.ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง
ตำแหน่ง/สถานะ	อาจารย์ที่ปรึกษา
ที่อยู่หน่วยงาน/สังกัด	คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์และงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	sirirat_157@yahoo.com

* ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author)